

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiæ Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiæ, 1766

LIB. XXV. TIT. III. De Agnoscendis Et Alendis Liberis, Vel Parentibus, Vel
Patronis, Vel Libertis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

Rectius ergo dicendum, Imperatorem hic mutasse jura antiqua, quæ etiam ob utiles expensas compensationem admittebant; voluit nimirum Justinianus restitui dotem uxori, ne prætextu utilium impensarum in perpetuum sua careat dote.

LIB. XXV. TIT. II.

DE

ACTIONE RERUM AMOTARUM.

Qv. *An actio rerum amotarum detur contra hæredes in solidum, an saltem, quatenus pervenit?*

Laut. pag. 458. verb. atque ad- versus &c. **R**ESP. Datur tantum, quatenus pervenit: (1) quia est ex delicto prætoriam, quæ nunquam datur contra hæredes in solidum, *L. 4. §. f. junct. L. 7. de Alienat. jud.* (2) *Per text. expr. in L. 3. C. h. ibi: non in solidum, sed quantum ad ipsos (successores) pervenit.*

OBJ. *L. 6. §. 4. ff. h.* ubi hæres mulieris ex causa hac tenetur, sicut conditionis nomine ex causa furtiva: at Conditionis furtivæ nomine hæres tenetur in solidum.

RESP. Conveniunt præstatione, de qua sola in *d. L. 6.* agitur, non duratione. Hæres ergo non tenetur in solidum, nec hætenus durat obligatio, sed tantum quatenus pervenit, & hætenus quanti plurimi tenetur; atque hinc ei tribuitur præstatio conditionis furtivæ, cui id proprium est.

LIB. XXV. TIT. III.

DE

AGNOSCENDIS ET ALENDIS
LIBERIS, VEL PARENTIBUS, VEL PATRONIS, VEL LIBERTIS.

Qv. I. *An pater teneatur alere filium statim, ex quo natus est?*

Laut. pag. 458. verb. quamprimum filius &c. **A**FFIRMATUR; quia est pars educationis, quæ statim incipit a momento natiuitatis, *pr. Inst. de F. N. G. & C. l. 1. §. 3. de Just. & Jur.*

OBJ. *L. 9. C. de Patr. pot.* ubi majori trimo demum alimenta decernuntur.

RESP.

RESE. Alimenta, quæ in cibo & potu consistunt, intra triennium pater non præstat, quia mater tamdiu ei lac præbere solet; at reliqua necessaria, quæ ad alituram pertinent, pater omnino præstare tenetur. *D. Berger. Resol. h.*

Qv. II. *An pater liberos quoque naturales alere teneatur?*

AFFIRMATUR, *Auth. Licet. C. de Nat. lib.* idque ex eadem ratione, quam ante allegavi: etsi pater (1) probet, se invitatum ad stuprum fuisse, *Brunnem. J. Eccl. L. 3. c. 5. §. 9.* (2) Etsi partus ex damnato coitu natus sit, *Carpz. Jurispr. Conf. L. 2. tit. 14. def. 242. n. 5.* (3) Etsi mater jam ante stuprata fuerit, *Carpz. Prax. crim. p. 2. q. 68. n. 11.* (4) Licet quoque partus sit adulterinus, *Carpz. d. qu. 68. n. 122.*

Laut. pag. 458. verb. naturales & legitimos &c.

Si contumax sit stuprator, partus immittitur in ejus bona, *Carpz. Jurispr. Conf. L. 2. t. 14. d. 130. & 243.* Quod etiam verum est, si de stupro accusatus fugiat, vel prætextu militiæ, studiorum aut peregrinationis in alium se transferat locum, *Stryk. ad Brun. J. Eccl. L. 2. c. 18. n. 28. per l. 3. §. 7. ff. de milit. L. 7. §. 2. ff. Susp. tut.* Et tunc curator absentis necessaria partui subministrat. *Brun. L. 3. dec. 38.*

Si stuprator vel contumax, vel fugitivus ipse bona non habeat, usu receptum est, ut pater ejus alimenta partui præstet in subsidium, *vid. L. 5. §. 2. & 9. ff. h. t. Carpz. J. Conf. p. 2. tit. 14. def. 243. Coler. de alim. L. 1. c. 8. n. 12. Stryk. U. M. h. §. 3. Id. ad Tit. L. Jul. de adult. §. 24. Id. ad Brun. J. Eccl. L. 2. c. 18. §. 28.* modo conllet, partum filii esse, quod ex fuga ejus præsumitur. *Brun. cent. 3. dec. 35. n. 3.* Deficiente patre avus & avia paterna in subsidium alere tenentur. *arg. l. 5. §. 2. & 9. Agr. lib.* His deficientibus mater & materni ascendentes in officium alendi succedunt. *d. l. 5. §. 2. Surd. dec. L. 2. §. 8. def. 3. Stryk. U. M. h. l. §. 5. Col. de alim. L. 1. c. 8. n. 4. Carpz. p. 2. c. 10. def. 20.* Atque ita contra matrem pronunciatum est in Supr. appell. jud. Berol. Mens. Jun. 1723, in causa der Wittwen Kottensampff contra S. Marien Moserin.

Stuprator, qui fatetur stuprum, at negat, se patrem filii esse, nihilominus alimenta partui præstat; quia præsumtio est contra eum, quod pater sit, donec, alios eum ea rem habuisse, probetur, *Carpz. Jur. Conf. L. 2. tit. 14. def. 232.* Eadem quoque præstandorum

dorum alimentorum necessitas est, etsi suprador sit egenus, & quotidianis laboribus victum quærere teneatur, quicquid dissentiat *Carpz. f. For. p. 4. c. 27. def. 11. Et Prax. Crim. p. 2. q. 68. n. 127.* qui ad impossibilia neminem teneri ait, verum si alere partum, indeque dotare supratam non potest, ducere eam debet. Alere suprador quoque partum tenetur, etsi suprata delatum sibi juramentum, quod cum nemine alio rem habuerit, præstare noluerit, nisi iusta causa sit de levitate supratæ suspicandi, ejusque vita ante acta suspecta sit, *Carpz. f. Conf. L. 2. tit. 14. def. 239.* talis causa autem non est, quod semel jam suprata ab alio fuerit; nam inde non statim promiscuus concubitus inferitur.

In causa hæc alimentorum nec appellatio, nec ullum aliud remedium, nisi quoad solum effectum devolutivum admittitur. Vid. *Stryk. ad Brum. f. Eccl. L. 2. c. 19. §. 28.*

No r. Voce alimentorum continentur omnia, quæ ad sustentationem partus & matris requiruntur, *L. 1. §. 19. ff. de ventr. in poss. mitt. L. 5. §. 12. ff. h. t. L. 43. L. 44. de V. S. adeoque & ministræ, L. 4. §. 1. de Ventr. in poss.* Eoque pertinent die Gerichts-Kosten, si ratione partus processus geritur, *L. 5. §. f. de Ventr. in poss.*

Quid si intra triennium, quo partus lactari solet, moriatur?

RESP. Tunc proprie alimenta non decernuntur, sed quia obstetrix suam rogat præmium, quia in baptismum quædam impendenda, quia mater habitavit cum partu, quia mater, dum alit partum, victum quærere vix potest &c. certa quædam summa ex officio pro rata determinari solet. *Carpz. Prax. Crim. p. 2. q. 68. n. 106. Stryk. de Act. for. 1. Sect. 1. m. 1. §. 7.*

LIB. XXV. TIT. IV. V. VI.

DE

INSPICIENDO VENTRE, CUSTODIENDO QUE PARTU ETC.

Qv. Quando custodiri venter debeat, Et an ejus rei hodie adhuc sit usus?

RESP. Custodiri partus debet, quando disjunctis per divortium conjugibus femina se gravidam profitetur, maritus vero negat, vel quando defuncto marito ea lis vertitur inter uxorem defuncti,

